

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1869

De SS. Lupulo Et Modesto Martyribus Capuæ Ex Hieronymianis aliisque
sacris Fastis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70595](#)

AUCTORE
J. B.

plura, illaque antiqua, Martyrem virili sexui adscribunt. Præter Usuardum, qui constanter S. Fortunatum scribit, etiam in antiquissimo San. Germanensi sive apographo sive autographo; exhibet Dominic. Georgius in sua Adoniana editione (a) Martyrologium Ottobonianum, saeculi circiter decimi et proinde Hieronymianum Corbeiensis antiquus (b), in quo legitur sub Idibus Octobris: In Gallia nat. Sanctorum Maurorum et de Militibus Lupuli et Fortunate. Similem annuntiationem habet Kalendarium Palatino-Vaticanum saeculi XII (c): Fortunati Mart. Numquid fœminea nominis desinenter promanare potuerit ex inscriptione Ottobonianæ simili, qua nomen militis Fortunate dicitur? Martyris titulum S. Fortunato opposuit, tum quod eo condecoretur ab Usardo, tum quod in Hieronymianæ soli passim locum habeant Martyres. Romanum porro palestram illi item adscripti, tum propter Usuardi iterum auctori-

tatem, tum propter Viam Aureliam et in ea cemeterium in citatis Hieronymianis Codicibus diserte expressa, quæ sane non aliam palestram, quam Romam, secundissimum Martyrum sanguine solum, clamare videntur. Castellanus quidem in Martyrologio suo Universalis, quoniam, Hieronymianos Codices securus, fœminam Martyrem facit, S. Fortunatam eandem videri ait, ac S. Fortunatam, de qua jam egimus heri, quæ quid cum hac nostra commune habeat præter nomen et martyrium, sed alibi toleratum, non video. Sanctum huic nostro homonymum, e catacumbis Urbani VIII jussu extractum, summa veneratione hoc die colunt PP. Excalceati Valissoletani, teste Tamayo; magis tamen, ut arbitramur, quod Fortunatum nostrum hodie Martyrologio Romano inscriptum scirent, quam quod eundem ad se delatum certo crediderint.

(u) Martyrol. Adonis, p. 680. — (b) D'Achery Spicil., tom. II p.

20 Edit. Par., 1725 — (c) Mart. Adon. cit., p. 708.

B DE SS. LUPULO ET MODESTO E

J. B.

S. INCERTO.
S. Lupulo

Quos modo citavimus Hieronymianos Codices, S. Lupulum, cuius nomen varie a variis scribi, e textibus infra producendis, cuivis erit primum colligere, hodie, sed absque Socio, annuntiant: sic quidem editus a Florentino Codex: In Capua Lupibili; sic vero Corbeiensis: In Capua Lupilli. At Lupulo Modestum jungunt vetera ecclesia Capuana Kalendaria, a Michaële Monacho, ejusdem ecclesiæ Canonico, Sanctuario suo Capuano inserta, quorum tertium sic hodie habet (a): Idibus S. Lupuli et Modesti I. 3. id est Tres lectiones. Quartum (b) iisdem verbis utitur, nisi quod trium Lectionum non meminerit. Pridie vero Fortunatam Virginem et Martyrem memorant, quod et secundum facit (c), quam non aliam esse a Fortunata Virgine et Martyre, SS. Carpioni, Evaristi et Prisciani Sorore, de quibus actum hesterna die, nobis suadent tum illius per Italiam celebritas, tum dies XIV Octobris illius cultui consecrata. Unde emendandus videtur Ferrarius, qui in catalogo Sanctorum Italie (post annuntiationem ad xv Octobris diem Neapolii S. Fortunatam, SS. Carpioni, Evaristi et Prisciani Sororem, et ad hunc diem etiam Fortunatum Martyrem Romanum, de quo paulo supra) Lupulum et Fortunatum Capuæ passos ex Breviario antiquo Capuano memorat: nec enim præter Fortunatam hesternam, Neapoli cultam, et Fortunatum Romanum, aliud videtur Fortunatus admittendus: vocat quidem in subsidium Bedam; at Bedæ puri hodie laterculus vacat. Rabanus S. Lupulum cum S. Fortunata conjungit, ita ad hunc diem scribens: Et in Capua Libuli, et S. Fortunatae in Patrias; Fortunatam hesternam loco quidem non suo referit, sed Capuæ non adscribit: id facere videri Nolkerus potest, cum ita scribit: In Capua Libuli et S. Fortunatae: atque adeo de eadem For-

tunata, de qua Rabanus, quo in adornando Martyrologio suo plurimum usus est, loco item non suo agere videtur. Idem apparel dicendum de Appendix Adonis, in qua post annuntiatum Romæ S. Fortunatum Martyrem legitur: Item Lubuli, Modesti et Fortunatæ, haud expresso palæstræ nomine.

2 Michaël Monachus geminum præterea cultus sacri a Capuanis S. Lupulo olim impensi vestigium afferit: primum Sanctuarii sui parte I (d), ubi in ecclesiæ S. Prisci extare ait partem antiquæ basilicæ in honorem S. Prisci olim conditæ, in cuius abside plures variorum Sanctorum spectantur imagines, puta SS. Petri, Felicis, Lupuli, etc.; quod sane cultus antiquitus Capuæ huic Sancto exhibiti indicium est. Alterum ibidem (e), nempe instrumentum inter monumenta monialium S. Joannis ab ipso repertum, quod aperte indicat, olim apud Capuanos ecclesiam S. Lupulo sacram extitisse. Instrumenti verba ita apud Michaëlem sonant: In nomine Jesu Christo nono anno principatus Paldolfi gloriosi principis (nimirum comitis Theanensis, qui, ut censet Monachus (f), ab anno 1022 usque ad 1030 Capuanum principatum tenuit) ideoque ego mulier, quæ vocor Maria, filia quon. Petri mahistri et uxori... avitante deintus bac Capuana civitate in loco Grottula ad ipsa cementaria prope ecclesiam sancti Lupuli, quæ nunc destructa esse videtur. . . . ab alio Capu est terra dictæ ecclesiæ S. Lupuli. Hunc sacerdotio insignitum fuisse Michaël Monachus censem, partim ex antiquissima illa ecclesiæ S. Prisci pictura, in qua eodem habitu indutus cernitur, quo S. Marcellus: at Marcelli Acta (si tamen illius sunt, et non S. Marcelli Tingitani Martyris, ad diem xxx Octobris Martyrologio Romano inscripti) quæ Michaël (g) exhibet, eum e milite Marty-

(a) p. 420. — (b) p. 432. — (c) p. 410. — (d) p. 152. — (e) p. 158

et seq. — (f) p. 620. — (g) p. 157.

rem

A rem factum produnt : neque video, si habitus, quibus in ea pictura et alii nonnulli Sancti representantur, species, unde discernat Michaël hos fuisse episcopos, illos vero presbyteros, inter quorum habitus (v. g. S. Prisci et S. Sinoti) nullum discrimen appetit.

cur S. Modestus adjungatur.

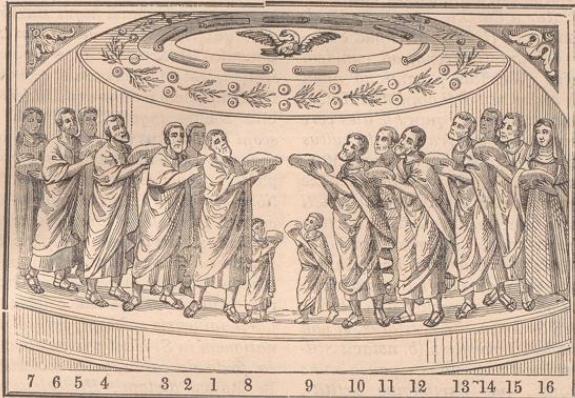
3 Lupulo Modestum junxi ea Capuanorum Kalandariorum, qua supra citavi, et Officiorum, quorum jam mentio fiet, fide. Addit scilicet Michaël fratres fuisse, ex ecclesiae Capuanæ de his Sanctis

Officio, cuius Responsorium tertium est : Hæc est vera fraternitas ; sed quid si fratres fide et spiritu tantummodo fuerint ? Dein fatetur Michaël (a) idem Responsorium post Lectionem nonam legi in Officio SS. Marcelli et Apuleji, cum tamen in Actis S. Marcelli, ab ipsomet Michaële exhibitis, Apulejus Marcelli famulus fuisse dicatur. Unde ex Responsorio isto fraternal Lupulum inter et Modestum cognationem intercessisse hanc satis tuto elicias.

[Ut clarius innotescat Buei Nostræ ratiocinatio num. 2 exposita, picturam Capuanam, qualis a Michaële Monacho in *Sanctuario Capuano* exhibetur, ligno incisam lectori proponimus.

B

E

In exemplari Capuano singulis Sanctis nomina apposita erant, quæ subjungimus secundum numerorum seriem. 1. S. Petrus. 2. S. Laurentius. 3. S. Paulus. 4. S. Cyprianus. 5. S. Susius. 6. S. Timotheus. 7. S. Agnes. 8. S. Quartus. 9. S. Quintus. 10. S. Priscus. 11. S. LUPULUS. 12. S. Sinotus. 13. S. Rufus. 14. S. Marcellus. 15. S. Augustinus. 16. S. Felicitas. Gestari dicit Michaël Monachus a singulis Sanctis singulas coronas (b) : quod tamen e pictura non facile quis suspicetur ; mappas magis dicere, instar pulvinaris longiusculi, que significabant præsidium ludorum sive luctaminum, quippe quibus projecta mappa initium dabatur (c).]

(a) p. 41. — (b) p. 56. — (c) Gori Thes. Vet. Diptych., t. II, p. 432.

C

F

DE S. AGILEO

C. G.

MARTYRE CARTHAGINE IN AFRICA

Ex Martyrologio Romano et Hieronymianis.

ANTE ANNUM
345.
Sanctus Mar-
tyr, qui in
Martyrolo-
gio Romano huic
quidem die
memoratur,

Sanctum Carthaginem Martorem, in titulo propositum, ad hanc diem Martyrologio Romano primus inseruit Cardinalis Baronius, Carthagine, inquietus, S. Agilei Martyris, in cuius die natali Sanctus Augustinus de eo ad populum tractatus habuit : annuntiacioni huic sue Annata subjicit sequentia : Possidius in Indice cap. 9 meminit de tractatu S. Augustini habitu in die natali S. Agilei. De basilica sub nomine Sancti Agilei

est clara memoria in Vita Sancti Fulgentii Ruspensis apud Surium (a). Sanctus Gregorius Papa dono accepit hujus Martyris sacras Reliquias a Dominico episcopo Carthaginensi, extat de his Epistola ejusdem S. Gregorii in Regist. lib. 10 Epist. I. Cum vero in his monumentis, quæ sibi prælustrasse hic prodit eruditus Martyrologii Concinnator, etsi celebri antiquoque Sanctum Martorem garisum fuisse cultu, et proinde recte Martyrologio Ro-

(a) T. I. Apud Nostros ad diem i Januar., p. 45, n. 61.

mano